

Men sådan er det jo ikke, for uanset hvilken konstruktion vi har i Europa, så er den grænseoverskridende kriminalitet et problem, vi skal forholde os til, og som vi skal arbejde med at få løst i fællesskab, uanset hvordan vi ellers organiserer os.

Den grænseoverskridende kriminalitet foregår jo også i forhold til Østeuropa. Den foregår jo også på tværs af den grænse, der nu er mellem Øst- og Vesteuropa. Den foregår også ud og ind af de lande, som det ikke er med i nogen af samarbejderne, f.eks. Schweiz. Der er den grænseoverskridende kriminalitet også et problem. Så selv om de lande ikke er med i EU og ikke har disse konstruktioner for samarbejde, som vi andre har, så har de også problemet, som de skal have løst, og derfor er det ikke bare en trylleformular at sige, at blot vi flytter tingene fra tredje søjle over i første søjle, skal det nok gå alt sammen; så enkelt er det ikke.

Et andet område, jeg også synes, vi må beskæftige os lidt med, er den måde, vi håndterer vores flygtningeproblemer og indvandrerproblemer på. Der er ikke nogen særlig grund til at flytte det over i første søjle, og der er såmænd heller ikke nogen speciel grund til at lave særlige regler for det i tredje søjle, men det er et problem. Når vi kigger på de konkrete problemer, vi står med i dag, hvor vi lige har haft meget store flygtningestrømme i Europa, ser vi, at selv lande, der ligner hinanden kolossalt meget, f.eks. Danmark og Sverige og Norge, som roser sig af at have en særlig kultur og en særlig tradition for en liberal flygtningepolitik, behandler de samme flygtninge totalt forskelligt.

Grupper af flygtninge, der kommer fra samme lande, og som melder sig som asylsøgere i Danmark og Norge og i Sverige, bliver behandlet forskelligt. Det er muligt, at vi hver for sig kan begrunde, hvorfor det er sådan. Vi har vores nationale traditioner for det ene og det andet, men for de flygtninge, som melder sig og banker på vores dør, er det uforståeligt, at vi, som påstår, at vi arbejder på grundlag af den samme flygtningekonvention, dog trods alt behandler de pågældende asylansøgere så forskelligt, som vi gør. Det synes jeg er uværdigt, og det synes jeg godt vi kunne tage en diskussion om i en anden sammenhæng end denne.

Det mest spændende, der kommer til at ske i det kommende halve år, bliver det, der vil ske med institutionerne, som skal forberede udvidelsen med de øst- og centraleuropæiske nye demokratier, som har søgt optagelse, og natur-

ligvis også diskussionen om fleksibilitet, som vi fra radikal side går ind i med åbne øjne og forlæns og uden at slå en masse kors for os på forhånd og sige: Uha, det er nok meget farligt det her. Vi er meget interesseret i at diskutere det for at se, om det er noget, vi kan bruge konstruktivt, sådan at vi stadig væk kan holde sammen på den medlemskreds, som bliver stadig mere broget, jo flere medlemslande vi bliver.

Vi kan fra radikal side støtte den foreslåede dagsorden, som jeg selv er medforlagsstiller til, og vil blot opfordre regeringen til at arbejde sejt og roligt videre i de spor, som allerede er lagt nu.

Annette Just (FP):

Også jeg vil gerne starte med at takke de to ministre for deres oplæg til denne debat. Jeg tror, det er meget givtigt og fornuftigt, at vi får en sådan debat, så vi kan holde debatten om, hvor det er, EU går hen – i særdeleshed i en periode, hvor vi er midt i en regeringskonference – i live. Vi har prøvet på at provokere nogle af de større partier til at fortælle, hvor det er, de vil have, at EU går hen, og hvad det er for visioner, men det har jo skortet lidt på muligheden for at høre de helt store nye visioner i hvert fald.

Statsministeren har sagt – ikke blot til Politiken forleden, men også her – at det nu er på tide, vi får en debat om EU. I Politiken sagde han, at vi kan tage hele debatten, om vi skal være med i EU eller ej. Min påstand over for statsministeren er, at det er for sent. Det er ikke tiden at diskutere, om vi skal være med, men det er tiden at diskutere, hvor EU går hen, når det går videre.

Jeg er meget enig i meget af det, som statsministeren sagde bl.a. om den internationale kriminalitet, og om, hvordan vi bekæmper den, om det gælder narko, eller om det gælder organiseret kriminalitet, om det gælder menneskehandel, terrorisme eller racisme og fremmedhad, eller om det gælder udvidelsen og dens muligheder på disse områder. Ja, vi skal samarbejde, men vi skal gøre det fornuftigt nation mellem nation, som det meget flot hedder i tredje søjle. Vi skal gøre det politikorpserne imellem, efterretningstjenesterne imellem, og vi skal ikke oprette et nyt føderalt politikorps.

Når jeg siger det på den måde, så er det jo ikke, fordi hverken Socialdemokratiet eller andre har sagt, at det var en vældig god idé at gøre det på den måde. Nej, det er, fordi muligheden for det står i det irske udspil, og det er